

Lite historik om Nordsjö Samfällighetsförening. från åren 1974- 1975 till 2016.

Jag skriver om händelser och utveckling av föreningen genom åren, det kan bli mycket om mig, men jag har jobbat mycket och kommit med många förslag av olika saker, med ok. från styrelsen, som med några frivilliga medlemmar har genomförts under åren.

Redan 1965 tecknade Gösta Eriksson (2:46) arrendekontrakt Nordsjö 2:10, på 49 år som upphörde 14 mars 2015.

Tore Andersson 2:47, Lars Andersson 2:45 och Helmer Johansson 2:35 arrenderade tomterna för 100 kronor om året av Gösta Eriksson, dom hade också kontrakt på 49 år, som upplöstes senare. Tore var först på området när han började bygga upp huset.

1958 fanns det en brunn i sjön norr om badet, det var ett cementrör en bit ut i sjön. Det fanns en spång ut, för dom hämtade vatten första tiden. Det fanns ingen ström, men dom fick en provisorisk lösning, men senare blev det bättre.

Bönderna och Ahlins hästar badade vid sjön nedanför Tores tomt. Gamla vägen gick då från Göstas tomt förbi Tores och Ove Alms tomt genom 2:37, och över bäcken c:a 60 meter från nuvarande väg där slutade "Nordsjövägen".

Frigges väg fick sitt namn av att en av Ahlins hästar hette Frigge.

Loberget kommer av att det fanns många Lodjur i marken runt Loberget.

Sågbacksvägen kommer av att det fanns en såkallad "Bondsåg" vid bäcken.

Ängsvägen (nu mera Bendebovägen) kom av ängen vid vägen.

Gunnar Andersson som kallas i området för (Fader Gunnar), när han flyttade till Nordsjö fanns det ingen väg runt sjön, så han körde flyttlasset delvis över sjön, han kommer från Orsa trakter i Dalarna för länge sen...

Gösta Eriksson köpte föreningens område av Gunnar Andersson Bolandet 8:1 och Ahlin, som bodde i Trångsund, (som gett namn till Ahlinstäppa) totalt 35 hektar, varav 13 hektar är tomtmark, resten är allmänning som Föreningen äger, och som innebär att inga mer tomter kommer att säljas.

Badet är ordnat av Ludvigsson & Molin, som har varit i föreningen ägo hela tiden, det fanns inget bad där tidigare.

1971 tecknades exploateringsavtal mellan Heby kommun och Byggnads AB Ludvigsson & Molin, vattenförsörjning och vägar.

Det var mycket trassel med vattenledningar, det tog några år innan allt var klart, Den underleverantören som ansvarar för vattenförsörjning gick i konkurs så det var svårt att få några ritningar var vattenledningar går på området, men under åren som gått har föreningen en överblick på detta.

1974 - 1975 såldes tomterna genom Gösta Eriksson som var Chef på Sv. Fastighetsförmedling i Västerås.

1978 överlåter Ludvigsson & Molin området för bildande av gemenskaps anläggning som ordförande var Sven Arlid Nordsjö 8:5,

1980 var c:a 12 tomter obebyggda av totalt 69 tomter.

2016 är det 6-7 tomter som är obebyggda.

Händelser under åren.

1980 Kontaktade jag ordförande Sven Arlid, om att ordna en fotbollsplan på ängen mellan Ängsvägen som nu heter Bendebovägen och Sågbacksvägen. För jag var den enda som hade en gräsmatta, och det fanns många ungdomar i åldern 6 år till 15 år. (och jag var rädd om mina fönster) Jag fixade fotbollsnät från Rocklunda i Västerås, Janne W. och jag klippte planen i 20 år (Janne 10 år)

Lasse Åker och jag drog upp en massa stockar ur sjöns norra del, det var s.k. sjuktimmer, som var kvar sen det las ner timmer i sjöns norra ända för länge sen. Dom stack upp en bit i vattnet, och det var ju farligt om någon båt skulle köra på dom. Vi tog nog upp c:a 5-6 st.

1981 ordnade jag en livboj till Badet (Jag fick den av en granne i Västerås som jobbade på Trygg-Hansa.)

1982 byggdes Sjöboden som ansvarig för bygget var Lars Steen 2:53

1983 Djupborrning av NY brunn, på ett djup av c:a 110 meter. Lars Åker var ordförande under arbetet. Den första borrhningen som gjordes var bara några meter ner, och vattenförsörjningen var för dålig.

1985. Kom jag med förslag att en stenkista skulle byggas vid Badbryggan, för det låg

Bild på konstruktionen av stenkistan

"bara" några plank mellan piren och badbrygga. Jag fick OK, och kontaktade Sala/Heby energi, och fick 10 till 12 stolpar garanterat rena från olaglig behandling. Jag fick galvade rundjärn 4 st. à 2 m, som jag fick av en bekant som var Chef på Thulins skrot i Västerås. Vi var ett s.k. "järngäng" som byggde den

under hösten. Vi var c:a 6 man som jobba mest, totalt blev det 197 timmar innan den kom på plats, Asta Berglind bjöd bl.a. på våfflor en dag...

1986. Byggde jag flotten, för jag såg att många ville lära sig simma. Dom mindre barnen såg hur de större simma ut och tillbaka, då skulle de vara bra med en flotte att simma till och kunna vila en stund.

Gösta Gustavsson 8:9 och jag slog Vass med lie, vi kunde då gå på rötter från näckrosorna i många år.

1991. byggde vi två stenkistor till mot strandkanten, jag ordnade slipers från Fellingsbro c:a 40 st. Lars Ove lyfta dom på plats, sen byggde Janne Jutoft och jag bryggan, och jag byggde en soffa där till. Jag ordnade ett cykelställ till Badet

1994. Marie-Ann Andersson utträdde ur föreningen, läget var att Nordsjö 2:15 har inget gemenskap med föreningen. Har eget vatten, egen väg, o.s.v

Nu 2016 bor Nils Öjefors där, (vår kassör)och han arrangerar sig i föreningen

2002 - 2003. Sjösatte nya flytbryggor och flotte, av Janne Jutoft och Conny Andersson, jag vet inte om det var fler som hjälpte till.

Gamla båtbyggarna

2000. Fick jag klartecken av föreningen att sätta upp en Bom på Ängsvägen, Bengt Vistling 2:46 tillverkade en bom "sponsring" Janne Westerlund 8:15 och jag grävde och göt cement fundament, och montera Bommen. Anledning till att Bommen kom till var att vi hade 28 stölder och inbrott under året. Men nu är det lugnt...

2001, Bytte Ängsvägen namn till Bendebovägen, det fanns risker för att det fanns Ängsväg/ Ängsbacksväg i närheten. Sen ville Hembygdsföreningen att den skulle heta Bendebovägen för det finns en Mosse längre bort, och gick då till kommunen och ville byta namn, vi fick en förfrågan om detta, men vi hade ingen talan det blev som dom ville.

Jag har byggt många broar över Bäckan, med tryckimpregnerat virke som jag fått från Västmannaträ i Västerås.

Vi byggde en ny bro mellan Bendebovägen och Sågbacksvägen, jag hämtade 6 meter långa stolpar från Huddunge på Riskärran (de gick bra) jag hade hjälp av Janne W. Lars Adolfsson och Stig Linden bl.a. sen satte jag dit kärpappsremсор för att ingen skulle halka, det fungerar mycket bra.

2009. Jag lämnade förslag på ansvarsområden på Årsstämman, vilket godkändes, och listor lämnas på mötet till ansvariga på gatan/området. Bertil Nilsson 2:71 / 2:72 mfl, på Alinstäppa som har gjort ett bra jobb mot sjön.

2011 -2012. Fick jag frågan från Styrelsen om ville vara kontaktman gällande Skogsavverkning. Jag tog på mig detta, och började med att märka ut gränser mot markägare utanför vårt område, och målade gränsen med mörkröd färg på träden.

Sedan märkte jag ut tomtgränserna på vårt område (totalt 80 timmar)

Hösten 2011 då började planeringen av skogsgallringen tillsammans med Karl Hedin Skogs avverkningsbolag, samt med en röjare (Markku) Det pågick till mars månad 2012 totalt 200 timmar. vi tog ut c:a 1,715 k.m. timmer och 1,770 km. flis, och det blev MYCKET städa efter detta,

2013. Jag hade påtalat att vi skulle flytta Fotbollsplan ner till Badet, men intresset var lågt. Men nu var det intressant, så jag började att planera för en flytt. Lars Ove G. planera ut marken och han ordna mera jord från Julmyra

Till min hjälp vid finplaneringen var det fler som hjälpte till bl.a. Lars A, Ove A, Hasse A, Janne W, m.fl.

Jag och Janne W. har eldat bort många stenar med Gasol. Vid badet tog vi bort 19 stenar från gräsplanen, sen har jag tagit bort sten på ängen och nära av Lars Oves G. klipp ytor.

2015. Fällde Aivaras 2:58, och jag några stora träd efter Nordsjövägen som, var dåliga och kunde gjort oss strömlösa. Aivaras klättra som en "apa" upp i trädtoppen och fäste en lina som han koppla upp på 4-hjulingen.

Många har haft förtroendeuppdrag under åren:

Ordföranden: Sven Arlid, Lennart Gustavsson och Lars Åker. Längst av alla har Lars Adolfsson styrt i 15 år kanske 16 år??(2001 – 2016)

Jag har varit maskinansvarig i 15 år, tillsammans med Janne W. / Niklas S.

Jag är med i Vägföreningen som sammankallande i Valberedning i 19 år tillsammans med Ingemar Larsson

Jag har fått en del uppgifter från Tore Andersson och Lennart Gustavsson och Bengt Andersson. (Gunnar Anderssons son) men jag söker mera, om det finns mer att berätta om....

Under c:a 13 år drev Ann Forsberg en Kiosk vid Nordsjö Gård, huset har Ann som sommarhus numera. (Det har flyttas upp en bit)

På Bendebovägen finns en stor sten på vänster sida som kallades "fyllestenen" p.g.a. att ett hölass välte nära stenen...

Längre bort förbi vändplan fanns det en lada, som brann ner 80-talet.

I slutet av 2000 brann ett hus ner till grunden, mellan Jul & Nyår, på grund av överhettat element på Bendebovägen 8:17

Vi har under åren gjort många försök att få bort Canadagässen, men än har vi inte lyckats. Gösta E. Leo S. och Görgen J och jag ordnade en skyltdocka, som vi kallade för Roger. Han var snyggt uppklädd, men han skrämde inte bort dom. Det enda som hände var att folk på vägen undra vem som står där nere hela dagen.

Roger

Det har varit syrebrist i sjön vid ett par tillfällen med c:a 10 års mellanrum, på -80 och -90 talet vilket gjorde att fisken i sjön dog. Inte all, men ganska mycket. Anledningen till detta var isen sjönk ner, p.g.a. väderförhållande.

Efter envist arbete, har jag lyckats att utrota näckrosorna mellan båtbyggarna, (tror jag) men det har tagit c:a 15 år.

Vi har fått ett gräs i sjön som är besvärligt, men det sägs att de tar död på sig själv så småningom då det tar näring från sig själv, och dör.....

Bif. tidningsklipp om "Fader" Gunnar, som kom till Bolandet i Nordsjö redan 1916 som 7-åring.

M.V.H.

Börje

2016-06-14

Gunnar och Ester bor mitt i fritidsparadiset

7 juli 1982

— Förr hördes bara koskällor Nu är det mopeder och bilhorn

Efter den lilla slingrande grusvägen mellan Vansjö och Nordsjö ligger en av Heby kommuns vackraste fritidsanläggningar. På slutningen ner mot de bägge sjöarna Vansjön-Nordsjön finns idag hundratals fritidshus uppbyggda. Ett mycket populärt sommarställe. Stämningen för dem som har råd att skaffa sig ett fritidshus här.

Mitt i detta paradis bor Ester och Gunnar Andersson. De har alltid bott här och de har fått se sin hembygd förvandlas från fridsam landsbygd till ett exploaterat fritidsområde.

Inte är det roligt menar de, men de är inte heller besvikna. Biodlaren Gunnar gör en jämförelse med sina kära bin och sommarstugeägarna.

— Det är med fritidsfolket som med bina, säger han. Bli de bara väl behandlade så är de snälla...

Idag, nådens år 1982, är det bara Gunnar och Ester som finns kvar av "utbefolkningen". Gunnar har bott här, i Bolandet, Nordsjö, nästan hela sitt liv.

— Jag kom hit 1916, säger han. Med mina föräldrar, bara åtta år gammal.

1943 gifte sig Gunnar och Ester och tillsammans slog de sig ner i Bolandet. Numera är de pensionerade, men under hela sitt liv har de levat av vad den lilla gården har gett.

— Bolandet har alltid varit ett självhushåll, säger Gunnar. Ända fram till "de nya tiderna". När en sådan här gård plötsligt blev för liten.

— Gården blev för liten för att föda sig på, men för stor för att man skulle behöva svalta ihjäl, skrattar Ester.

är arga på sina grannar. Tvärtom.

— Vi missunnar inte folk att få bo lika vackert som vi, säger de. Egentligen så står inte den nya bebyggelsen oss direkt. Vi ser ju i alla fall inte hustaken från vår tomt.

Makarna Andersson har blivit något av kustrummar för alla sommargästerna. Hos Gunnar och Ester kan man lämna in nycklarna till huset. De brukar hjälpa till med att se över husen om ägarna blir borta länge.

— Men det är sällan tomt här. Alltid är det några gäster i en del av husen. Året om, säger de.

Bad om hjälp

När området byggdes ut som mest på 1960-talet fick också makarna fungera som rådgivare och fixare i största allmänhet.

— De som var nya kom alltid hit och frågade och bad om hjälp till lite av varje, säger Gunnar. Och det var bara trevligt. Innan postlådorna kom upp hade vi alltid våra postlåda fullproppad. Post som sedan skulle ut till de olika sommargästerna.

Det finns två saker som glädjer Gunnar och Ester speciellt. Det är att en del barn som växt upp i Nordsjö men flyttade därifrån, nu har återvänt. Även de har

köpt sig en sommarstuga på området.

Namn bevarade

En annan sak som är trevligt är att många gamla namn har blivit bevarade.

— Det var när de byggde de nya vägarna i kvarteren, säger Gunnar. Jag gick dit och satte upp skyltar. Skyltar som talade om vad varje område hette i "folkman". Sedan fick vägarna och gåtorna de namnen. På riktigt. Som exempel Frigges väg, Sägbacksvägen och Ahlins Tappa.

Gammalt och nytt

Frigges väg kallade vi den platsen för, säger Ester. En gubbe bodde där. Han hette Ahlin och hade en tappa. Det blev Ahlins Tappa. Ahlins häst hette Frigge och han gick den vägen när han skulle ner till sjön och dricka vatten. Likadant är det med Sägbacksvägen. På den platsen låg det på 1800-talet en säg och vi har alltid kallat den för just Sägbacken.

— Det är verkligen roligt att de gamla namnen blev bevarade, säger Gunnar.

Men det hade de nog aldrig blivit om inte Gunnar tagit sina skyltar och spikat upp dem...

På det viset fortsätter nu livet vid Nordsjö. Gammalt och nytt. Sida vid sida.